

Γέροντας Γεώργιος Καψάνης: “Τον Άγιο Παΐσιο χαρακτήριζε και η πασών των αρετών ανωτέρα, η διάκρισις”

/ [Αγιορείτικα](#)

Θα πρέπει ακόμη να είπω ότι το προορατικό χάρισμα εφάνέρωνε σπάνια και ποτέ για επίδειξι, αλλά για ωφέλεια των ψυχών. Σε νέο αδελφό που τον επεσκέφθη και είχε λογισμό κατά του Ηγουμένου, ότι δεν του έκανε κοντό (κολόβιο), πριν ο αδελφός του ειπή τον λογισμό του, ο Γέροντας του είπε: «Ευλογημένε, τι λογισμό έχεις ότι ο Γέροντας δεν σου κάνει κοντό;».

Παρηγορούσε τους νέους μοναχούς, όταν εστενοχωρούντο για κάποιες αδυναμίες τους, όπως την ζήλεια, τις οποίες εχαρακτήριζε ως παιδικά ελαττώματα. Φυσικά τους συμβούλευε ότι έπρεπε να ωριμάσουν και να τα ξεπεράσουν.

Τον π. Παΐσιο εχαρακτήριζε και η πασών των αρετών ανωτέρα, η διάκρισις. Βοηθούσε την κάθε ψυχή να ανακαλύψη την κλίσι της και την από Θεού κλήσι της, για να εύρη την όντως ανάπαυσι.

Η αγάπη του αγκάλιαζε όλο τον κόσμο. Πολλούς ανθρώπους, και μάλιστα νέους, βοήθησε να ζήσουν την χριστιανική ζωή στον κόσμο και στην οικογενειακή ζωή.

Όταν συνομιλούσες με τον Γέροντα, είχες την αίσθησι ότι είσαι στην αγκαλιά του Θεού.

Θα πρέπει ακόμη να τονισθή ότι ο π. Παΐσιος ήταν πολύ ευαίσθητος στα δογματικά ζητήματα. Κάποτε μου έγραψε: «Τα δόγματα δεν μπαίνουν στην ΕΟΚ». Ακολούθησε και στο σημείο αυτό την οδό όλων των Αγίων Πατέρων που πίστευαν και ωμολογούσαν ότι όχι μόνο η αρετή αλλά και η ορθοδοξία της πίστεως χρειάζεται για να σωθή ο άνθρωπος.

Την αγία του ζωή επεσφράγισε με τον άγιο θάνατό του. Εδέχθη την οδυνηρή ασθένειά του ως δώρον Θεού και εχαίρετο με την σκέψη ότι και οι εν τω κόσμω Χριστιανοί, που κατατράχονται από την ίδια ασθένεια, θα παρηγορούνται μαθαίνοντας ότι και οι μοναχοί πάσχουν από αυτήν.

Είχε ξεπεράσει την φιλαυτία. Δεν εστενοχωρείτο για την ιδική του ασθένεια, αλλά και επί κλίνης οδυνηράς ευρισκόμενος εσκέπτετο τους πάσχοντας συνανθρώπους του. Ακόμη και τις τελευταίες ημέρες της ζωής του ενδιαφέρετο για τα προβλήματα των ανθρώπων. Σε ευσεβές ανδρόγυνο, που τον επεσκέφθη λίγες ημέρες προ της κοιμήσεώς του και που είχε θυγατέρες ανύπανδρες, είπε: «Σας δίδω εντολή να ενδιαφερθήτε για την αποκατάστασι των θυγατέρων σας». Με την ευχή του η εντολή και επιθυμία του εξεπληρώθη.

Αιωνία σου η μνήμη σεβαστέ Γέροντα. Σε ευχαριστούμε για όσα μας προσέφερες, μας επαρηγόρησες, εστήριξες, ενουθέτησες με τους λόγους σου και με την βιοτή

σου. Εύχου να ακολουθούμε και εμείς τα ίχνη σου, καθώς και σύ ακολούθησες πιστά τα ίχνη του Σωτήρος Χριστού.

Άγιον Όρος, 25 Μαρτίου 2004

Πηγή: «Ο Όσιος Γρηγόριος», ετήσια έκδοσις της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, περίοδος Β΄, έτος 2015, αριθμ. 40, σελ. 8-12.